

TEZA DE DOCTORAT
MYTH, SYMBOLISM, HISTORY AND PHILOSOPHY IN W. B. YEATS'S SELECT POETRY
(„Mit, simbolism, istorie și filozofie în poeme alese de W.B. Yeats”)
elaborată de drd. THABIT SHIHAB AHMED AHMED
Conducător științific prof.univ.dr. Emil Sîrbulescu
(REZUMAT)

Lumea prin ochii poetului: simboluri în context

Anii dintre mijlocul secolului al XIX-lea și primul război mondial au fost o perioadă de tulburări sociale și filosofice enorme în Europa de Vest, iar mișcările literare care au apărut reflectă provocările ideologice unice ale acestei societăți în rapidă schimbare. Teoriile literare din secolul al XIX-lea au fost reacții atât împotriva Iluminismului din secolul precedent cât și a Romantismului care i-a urmat. Realismul literar a confirmat imaginile realiste asupra societății și omului obișnuit și a respins idealismul romantic și denaturarea lumii. Primul război mondial, un eveniment fără precedent în istoria omenirii, a avut o mare influență asupra sistemelor filosofice și lucrărilor multor scriitori. Europa a fost văzută în centrul civilizației, iar Anglia a devenit una dintre marile puteri mondiale. Odată cu evoluția civilizației la cel mai înalt nivel, războiul global rezultat a avut un efect devastator, aducând Europa în genunchi – fizic, economic și psihologic. Distrugerea totală a Primului Război Mondial a subminat sentimentul Europei de putere și identitate, iar asigurarea unei lumi raționale a ființelor rezonabile a fost complet compromisă.

Aceste evoluții filozofice complexe sunt explorate în lucrările literare ale multor autori celebri precum Matthew Arnold, Thomas Hardy și William Butler Yeats. Perioada lui Yeats a reprezentat o ruptură de trecut, o perioadă de confuzie față de previziunile actuale și pesimiste ale viitorului. În poezia sa, Yeats examinează starea spirituală a Europei în secolele XIX și începutul secolului al XX-lea, ca urmare a perioadelor iluministe și romantice, și își propune să definească criza filosofică ulterioară, sugerând perspectiva acesteia pentru viitor.

*****

William Butler Yeats (1865-1939) s-a născut la Dublin într-o familie irlandeză protestantă cu un statut social proeminent. A citit pe scară largă Spencer, William Blake, P.B. Shelley, John Keats, William Morris și Rossetti. În plus față de acești autori creativi, Yeats a fost adânc scufundat în studiul filosofiilor lui Platon, Plotin, Hegel, Croce și Whitehead. O altă influență puternică

asupra lui Yeats, mai ales în formele sale de misticism și ezoterism, este John O'Leary, renumitul lider național irlandez. El a explicat identitatea independentă a Irlandei și dreptul ei de a fi un stat liber. În 1887, la Londra, Yeats s-a întâlnit cu Edward Ellis, împreună cu care a editat cărțile profetice ale lui William Blake. Yeats a fost de asemenea familiarizat cu scrierile lui Mallarmé și cu mișcarea simbolistă franceză, care a avut o mare influență asupra poeziei sale. Prin urmare, experiențele personale și intuiția i-au permis să dezvolte propria filosofie asupra vieții umane, istoriei, religiei și altor aspecte importante legate de om și univers. El nu a sprijinit ideologia promovată de socialiști.

Una dintre cele mai influente prezențe în poezia lui Yeats este Maud Gonne, frumoasa doamnă și proeminentă personalitate irlandeză. Iubirea lui nebună pentru ea nu a fost reciprocă, iar căsătoria ei cu un alt lider național irlandez i-a adus acestuia chinul vieții. Interacțiunile lui Yeats cu Maud Gonne au ajutat la modelarea filozofiei lui asupra psihicului, frumuseții și naturii femeilor. Poemele „Blestemul lui Adam”, „O rugăciune către fiica mea” și „Nici o a doua Troie”, reflectă gândurile lui în această privință.

Pentru Yeats, istoria este repetare ciclică. În volumul „O viziune”, se referă la propria doctrină asupra istoriei. Sistemul personal unic al credinței sale implică doctrina reîncarnării în care toate tipurile de umanitate sunt stabilite printr-un ciclu continuu și o mișcare continuă. Se numește Roata cea Mare, cu douăzeci și opt de faze care corespund fazelor lunii. Filozofia lui asupra istoriei este revelată în poezii precum „A doua venire”, „Leda și lebăda”, „O viziune” și multe altele. Yeats și-a adus o mare contribuție la glorificarea istoriei și legendelor naționale irlandeze, iar contribuția lui la istoria religiei este, de asemenea, demnă de remarcat.

Când Yates a fost în liceu la Dublin, a învățat latină și multe lucruri despre Imperiul Bizantin, arta și arhitectura sa. Bizanțul este numele antic al orașului Constantinopol. Yeats a iubit și a respectat bogăția artistică a orașului. Pentru el a fost un oraș sfânt, care simbolizează civilizația europeană și filosofia spirituală. „Navigând spre Bizanț” este doar o călătorie în căutarea spiritualității pure, în care poetul abordează problema îmbătrânirii. Yeats a considerat Bizanțul drept un purgatoriu. La bătrânețe, omul trebuie să renunțe la plăcerile fizice din lume și să aibă drept scop salvarea spirituală. El spune că dacă un bătrân cu un spirit își spală mâinile și cântă cu voce tare, această viață merită să fie trăită. Yeats sugerează că bătrânul ar trebui să fugă la Bizanț,

un simbol al purității, artei și spiritualității, unde trebuie să acționeze cu un sentiment de eliberare a spiritului din lumea senzuală.

Participarea lui Yeats la sistemul politic irlandez s-a combinat cu interesul lui pentru mitologia și folclorul irlandez, suprimate prin doctrina Bisericii și controlul britanic asupra sistemului școlar. Yeats și-a folosit poezia ca instrument pentru re-educarea populației irlandeze în privința patrimoniului național și ca o strategie de dezvoltare a naționalismului irlandez. A introdus povești populare în poezii lirice și poeme epice, cum ar fi „Peregrinările lui Oisín” (1889) și „Moartea lui Cúchulainn” (1939). Alte poezii se ocupă cu teme și imagini extrase din folclor. Yeats a insuflat în poezia sa un sentiment bogat de cultură irlandeză. Chiar și poeziile care nu se ocupă în mod explicit de oamenii legendari păstrează trăsături puternice ale culturii originale irlandeze. Yeats deseori împrumută modele de mitologia și folclorul irlandez tradițional.

Folosirea simbolurilor a fost întotdeauna un semn distinctiv al poeziei lui Yeats. Spirala, o formă circulară sau conică, motiv frecvent în poemele lui, a fost dezvoltată ca parte a sistemului filosofic prezentat în volumul „O viziune”. El a ales imaginea spiralelor interconectate – reprezentate vizual ca două spirale conice care se intersectează – pentru a simboliza concepția lui filozofică, după care toate lucrurile ar putea fi descrise în termeni de cicluri și modele. Prin această imagine, a creat un element de referință în poezie, susținând întreaga lui gândire filosofică asupra istoriei și spiritualității.

Lebedele sunt un simbol comun în poezie, adesea folosite pentru a descrie natura idealizată. Yeats recurge la această convenție în „Lebedele sălbatice din Coole” (1919), în care păsările regale reprezintă un ideal nemodificat, perfect. În „Leda și lebăda”, Yeats reia mitul grecesc al lui Zeus și Leda, pentru a comenta soarta și inevitabilitatea istorică: Zeus se deghizează ca o lebădă pentru a o viola pe Leda care nu bănuiește nimic. În această poezie, pasărea este înfricoșătoare și distrugătoare și posedă o putere divină prin care o violează pe Leda și inițiază consecințele cumplite ale războiului și devastării descrise în versurile finale. Chiar dacă Yeats afirmă în mod clar că lebăda este însuși Zeus, el subliniază, de asemenea, fizicitatea lebedei: bătaia aripilor, picioarele negre, reticulare, gâtul lung și ciocul. Prin această descriere a caracteristicilor sale fizice, lebăda devine o forță divină violentă.

Realizând un simbol poetic binecunoscut, mai degrabă violent și înspăimântător decât ideal și frumos, Yeats manipulează convențiile poetice, un act de modernism literar care aduce un plus la

puterea poemului. „Lebedele sălbatice din Coole” este un poem preluat din volumul cu același titlu apărut în 1919. În această poezie, Yeats se referă la problemele de epuizare a puterii imaginative pe măsură ce înaintează în vârstă. El crede că bătrânețea este un blestem, care îi paralizează energiile tinere și abilitățile imaginative. Durerile și suferințele bătrâneții îl fac neliniștit. El se referă adesea la imaginea lebedelor care înotau neobosit pe iaz, și pe care le-a urmărit timp de aproximativ 19 ani. Lebedele sunt invulnerabile la ravagiile timpului. Yeats simte că aceste păsări pot îmbătrâni ca el însuși; ele chiar pot muri fizic, dar modelul de viață stabilit de ele va supraviețui pentru totdeauna. Lebedele transmit o idee despre nemurire.

Yeats folosește figura unei uriașe ființe – un animal îngrozitor și violent – pentru a încorpora concepte abstracte dificile. Fiara cea mare ca simbol vine din iconografia creștină, în care ea reprezintă răul și întunericul. În „A Doua Venire”, fiara cea mare izvorăște din Spiritus Mundi, sau sufletul universului, pentru a funcționa ca imaginea primară a distrugerii în poezie. El descrie declanșarea evenimentelor apocaliptice în care „fluxul de sânge este diminuat” și „ceremonia de nevinovăție este înecată”, deoarece lumea intră într-o nouă epocă și se destramă ca urmare a lărgirii spiralelor istorice. Vorbitorul prezice venirea celei de-a doua veniri a lui Hrisotos și această predicție presupune o „imagine vastă” a unui monstru înspăimântător extras din conștiința colectivă a lumii. Yeats modifică imaginea binecunoscută a sfinxului pentru a întrupa viziunea poemului despre venirea culminantă. Extinzând perspectiva terifiantă asupra perturbării și transformării într-un monstru ușor de imaginat, Yeats face ca o teamă abstractă să devină reală și tangibilă. Fiara mare se îndreaptă spre Betleem să se nască, unde va evolua într-o a doua figură a lui Hristos (sau antihrist) pentru noua epocă întunecată. În acest fel, Yeats folosește imagini distincte, concrete pentru a simboliza idei complexe despre starea lumii moderne. Astfel, a doua venire are multe referințe biblice în interiorul poemului.

Se presupune că filosofia propusă de W.B. Yeats, cu o sută de ani în urmă, s-a dovedit corectă în lumina evoluțiilor socio-politice care au avut loc în întreaga lume. Viziunea lui asupra istoriei și a mersului ciclic al istoriei și profeției lui despre anii tulburi care au urmat s-au împlinit. În „A Doua Venire”, titlul este împrumutat din credința creștină că acolo va avea loc întruparea lui Hristos înainte de sfârșitul lumii. În această poezie, Yeats exprimă sentimentul de dezintegrare a civilizației. Nici o civilizație nu este perfectă în toate privințele. Defectele unei civilizații deschid în cele din urmă calea unei alte civilizații de dominat. Cercul incomplet și mereu lărgindu-se al

spiralei explică această viziune ciclică asupra istoriei. Aceste cercuri vor lua forma celei de-a doua veniri a lui Hristos pentru a restabili pacea și ordinea stabilită atunci când Hristos a venit pentru prima dată. Sau, spirala tot mai mare poate lua, de asemenea, forma urâtă a unui monstru tiranic.

Yeats folosește imaginea șoimului, o pasăre, care zboară în sus. Pasărea își pierde contactul cu vânătorul. Aceasta explică faptul că sistemul de viață se îndepărtează de sistemul de valori care inspiră viața începutului. Criticii sugerează, de asemenea, că Yeats crede că omul se îndepărtează de creatorul său și rezultatul este evident. „Lucrurile se destramă și simpla anarhie este dezlegată de lume”. Aceasta înseamnă că va avea loc o tulburare și că haosul va crește în lume. Turbulențele din Rusia și Irlanda trebuie să fi fost în mintea lui Yeats în timp ce scria această poezie. Răzvrătirea în Irlanda, rolului subversiv al Angliei și vărsarea de sânge atunci când regimul țarist a fost răsturnat în Rusia – toate acestea sunt menționate în fraza „mareea de sânge estompat a slăbit”.

Poetul nu este sigur despre ceea ce se va întâmpla în viitor. Ar putea exista o a doua venire a lui Hristos, care va restabili ordinea și pacea în univers, sau ar putea fi altfel. Yeats se teme de apariția unui „Spiritus Mundi”. Această imagine a pietrei îi tulbura mintea. Probabil, Yeats se referă la sfînxul Egiptului. Libera circulație a monstrului său crud va aduce groază în lume. În cele douăzeci de secole ale civilizației creștine, fiara a dormit, dar acum este pe punctul de a reveni la viață. Deci, noua eră va fi monstroasă cu o putere inumană nelimitată. În final, poemul prevede distrugerea lumii la nivel moral și spiritual.

La o analiză istorică asupra umanității, fie în ceea ce privește viața de familie, rolul femeii ca mamă, fie în ceea ce privește pacea mondială, vedem că faptele sunt destul de deranjante, iar situația este destul de alarmantă. Femeia și-a pierdut rolul tradițional, viața de familie s-a desființat, căsătoria a devenit dificilă, rata divorțului a crescut, oamenii locuiesc în relații de coabitare, homosexualitate, gay-lesbianism – toate acestea au devenit ordinea zilei. În legătură cu pacea, este inutil să spunem că ultimii o sută de ani au fost martori ai suferințelor umane inexplicabile din cauza războaielor, violențelor, hărțuierilor, revoltelor și subjugărilor sau subversiunilor. Privind înapoi la evenimentele de acum o sută de ani, observăm că lumea a experimentat perioade turbulente și frământări în viețile națiunilor; de exemplu, cel de-al doilea război mondial, războiul rece, războaiele Indo-Chinez și Indo-Pakistanez, conflictul arabo-

israelian, agresiunea americană asupra Irakului și revoluția arabă din Tunisia, Libia, Egipt și turbulențele actuale din Siria. Prin urmare, putem argumenta în mod sigur că viziunea lui Yeats pare să fie adevărată.

Obiectivele cercetării

În lumina acestor afirmații, ne-am propus un număr de obiective. Am intenționat investigarea noilor sensuri ale simbolurilor și imaginilor folosite de poet, din perspectivă postmodernă și postcolonială. Referitor la preocuparea de o viață a lui Yeats pentru mit, ne-am propus revizuirea și negocierea sensurilor mitului folosite de Yeats semnificația mitului folosit de Yeats în poezia lui în contextul scenariului mondial modernizat, global. Istoria și rolul omului în istorie au fost una dintre preocupările majore ale lui Yeats: un obiectiv major al acestei cercetări a fost de a investiga adevărul în lumina conceptului de istorie imaginat de Yeats în viețile oamenilor din întreaga lume. Având în vedere gândirea filosofică a lui Yeats, ne-am propus să cercetăm filosofia propusă de W.B Yeats în termeni de politică, istorie și natură feminină și frumusețe a femeilor în epoca modernă. Nu în ultimul rând, intenția noastră a fost să investigăm noile înțelesuri ale conotațiilor lui Yeats despre modernism și să analizăm și să revizuim noile înțelesuri ale concepțiilor lui Yeats despre naționalism. Apoi, studiul nostru este o încercare de a răspunde la următoarele întrebări de cercetare: (1) Cum au fost noțiunile lui Yeats despre istorie și filozofie supuse unei modificări sau s-au adevărit în lumea postcoloniană în scenariul global? (2) Ce semnificații noi ar putea fi adăugate la concepția despre mit și simbolism folosite de Yeats în contextul actual?

Metode și corpus

Pentru acest studiu am recurs și am aplicat metodele și principiile cercetării istorice, precum și o abordare contextuală și comparativă. Deoarece acest studiu investighează relevanța conceptelor lui Yeats despre istoria, filosofia și criza din sistemul valorilor din lumea modernă, și încorporează elemente ale istoriei sociale din secolul al XX-lea ca instrument teoretic pertinent pentru stabilirea unui cadru teoretic. Dezvoltarea și motivul haosului și al crizei în viața umană comună sunt cercetate, interogate și analizate în lumina principalelor teorii critice legate de istorie. Argumentele vor fi susținute prin dovezi textuale. Afirmațiile și citatele relevante au fost selectate din poeziile examinate, precum și din cele mai relevante articole critice și studii referitoare la subiect. Relevanța acestor citate este apoi validată în lumina studiilor critice. Au

fost consultate articole și studii referitoare la discursul politic și literar al poeziei W.B. Yeats. Studiul nostru este exploratoriu în scop, urmând modul de analiză bazat pe conținut holistic. Aceasta înseamnă că viața noțiunilor poetului a fost adusă sub microscop, astfel încât să poată fi urmărite diferitele modele ale ideilor sale.

*****

Poezia W.B. Yeats este bogată în mituri, simboluri și imagini. Poemele lui simbolice reprezintă o varietate de lucruri. Yeats a crezut că „arta și politica sunt legate în mod intrinsec” și folosește scrisul pentru a-și exprima atitudinea față de politica irlandeză, precum și pentru a-și educa cititorii despre istoria culturală irlandeză. Poemele lui seamănă din ce în ce mai mult cu manifestările politice ale perioadei contemporane, iar poeziile simbolice se referă la doctrina socială și politică actuală. Mitul oferă un raționament pentru obiceiurile sociale și observațiile prin care oamenii își desfășoară viața. Poemul „A Doua Venire” este strâns legat de actuala brutalitate, mișcare anti-pace și genocid din întreaga lume. „Fiara groaznică” din poemul „A doua venire” este un animal îngrozitor, violent, o creatură feroce care indică situația haotică în rândul grupurilor politice, culturale, sociale și religioase din perioada contemporană.

Acest studiu își propune drept obiectiv examinarea situației date în lumina afirmațiilor derivate din poezia selectată a legendarului poet W.B. Yeats. În „A Doua Venire”, Yeats devine futurist prin prezicerea că anii următori în istoria omenirii vor fi plini de vărsare de sânge și violență.

Disertația noastră este structurată într-o introducere, șase capitole și concluzii, urmate de ilustrații și bibliografie.

În Introducere: Yeats și chestiunea irlandeză demonstrăm că, pentru Yeats, problema irlandeză nu este determinată de un document politic sau de o difuzare nelimitată a ideilor bazate pe o victorie sau o înfrângere temporară. Această întrebare înseamnă cercetare aprofundată pentru a înțelege ce rezistă presiunii timpului și încotro se îndreaptă. Cea mai mare provocare a lui este să găsească participarea culturală în care se află poporul irlandez, spațiul în care se reflectă toate culturile care îl exprimă. Aceasta se supune ordinului; cultura transmisă are chei, astfel încât indivizii să se poată identifica acum și astfel să poată continua să progreseze spre o nouă societate. În plus, tendința politică va crește dacă lanțul cultural își menține valabilitatea și relevanța.

În introducere am arătat cum Yeats a participat activ la revoluțiile de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea ca unul dintre eroii săi. Yeats a fost punctul de echilibru intelectual deoarece scrierile lui, distribuite pe scară largă printre compatrioți, au contribuit la răspândirea idealurilor revoluționare. El a fost întotdeauna un patriot care și-a simțit identitatea cu originile sale. Talentul său l-a transformat într-un mediator activ al culturii, un scriitor care își amintește de vechea activitate a zeilor greci. Yeats a rafinat toate energiile pe care le simțea acționând în el și orașul său. În plus, cea mai mare contribuție a sa la arta irlandeză a fost să îi reamintească tuturor contemporanilor lui că nu există nici un subiect irlandez, pur și exilat din exterior. Marele lui interes a fost tocmai acela de a identifica toate acele influențe și particule constitutive și cum ar putea fi încurcate, oricât de variate ar fi.

Capitolul 1: *Simbolismul în poezia lui William Butler Yeats* discută în detaliu semnificația și conceptul de simbolism în literatură în general și în poezie, în special. Unele simboluri selectate, cum ar fi girul, trandafirul, conul, lebada etc., vor fi discutate într-o perspectivă adecvată care să corespundă necesităților cercetării. Demonstrez că conceptul simbolic al lui Yeats a început să se dezvolte la începutul anilor 1890, ca urmare a studiilor sale misterioase și a familiarizării cu scrierile lui William Blake, Percy Bysshe Shelley, Arthur Hallam, și Walter Pater.

Yeats a fost pe influențat de mișcarea simbolistă franceză din secolul al XIX-lea. El a fost un om visător și profund, fascinat de cântecele populare, legendele și miturile țăranilor irlandezi. În cele mai multe poezii, Yeats se ocupă de Irlanda de demult sau recurge la vechile legende.

Subliniem, deasemenea, că Yeats, prin scrierile lui, a dovedit că cea mai bună modalitate de a exprima expansiunea minții și stării de spirit trebuie să fie recursul la simbolism. El a crezut că simbolurile emoționale dau curs emoțiilor ca toate lucrurile fermecătoare sau neplăcute, în timp ce simbolurile intelectuale evocă gânduri sau idei care au fuzionat cu emoții. Pentru el, simbolurile sunt spiritul poeziei și sunt folosite pentru a promova expresiile sale și a produce un impact special asupra cititorului. Yeats a făcut cuvintele să trezească, într-un mod simbolic, sentimente puternice pentru cititorul său. Analizând simbolismul din piesele lui Yeats, concluzionăm că, deși piesele sale nu au avut un impact prea mare asupra criticilor, el a petrecut mulți ani scriind piese, creând propriul teatru și punându-și în scenă propriile piese. Dificultatea reacțiilor critice la piesele lui Yeats este evidentă: ele sunt vagi, simbolice, îndepărtate și misterioase.

În cele din urmă, comparăm cele două celebre poezii bizantine ale lui Yeats – „Bizanțul” și „Navigând spre Bizanț” – pentru a arăta semnificațiile lor simbolice. Cele două poezii au fost văzute ca fiind complementare, folosind imagini bogate care se referă la orașul istoric al Bizanțului pentru a explora teme precum moartea, îmbătrânirea și sublimarea în expresia artistică. Poemele au fost văzute ca o renaștere spirituală și artistică, precum și ca reprezentări simbolice ale procesului poetic creativ. Motivul călătoriei este prezent frecvent în poezia lui Yeats, iar cele două poeme trebuie să fie citite și înțelese în interdependența lor, deoarece ele afirmă simbolic aceeași idee și temă: căutarea de către artist a artei nemuritoare.

Capitolul 2: *Mitologia în poezia lui William Butler Yeats* este o analiză cuprinzătoare a ideii de mit în poezie și căile și mijloacele folosite de Yeats pentru a folosi mitul pentru a-și exprima ideile în mod eficient. Prezentăm un portret complet al scriitorului și subliniem un Yeats poet, dramaturg, pictor, teolog, folclorist și învățat spiritual. Pentru el, cunoașterea poetică provine din credința spirituală iar mitul și folclorul sunt importante pentru subiectul creației artistice. Yeats a realizat că mitul și legenda i-ar putea oferi teme limitate pentru a-și dezvolta poezia și a considerat mitul și legenda drept bază a literaturii, și s-a considerat pe sine ca fiind legendar și istoric.

Discutăm în detaliu câteva dintre poeziile scrise de Yeats pe baza folclorului. De asemenea, ne referim la unele personaje legendare care au apărut în poemele sale, cum ar fi Cuchulain și Oisín. Implicarea lui Yeats în sistemul politic irlandez a crescut din cauza interesului său pentru miturile și folclorul irlandez. Yeats a transpus povești folclorice în poezii și piese epice și a folosit părți din povești în poeme mai scurte. În plus, a scris poezii bazate pe subiecte, imagini și teme din folclorul irlandez, rafinându-și poezia în direcția culturală în general și a culturii irlandeze în particular. Chiar și poemele care nu se adresează cu sinceritate personajelor mitologice păstrează trăsături puternice ale culturii originale irlandeze.

Yeats era interesat de folclorul și mitologia irlandeză, pentru că prin acestea să intre în contact cu lumea supranaturală. El a iubit folclorul irlandez și, în același timp, s-a temut că miturile și legendele irlandeze își vor pierde impactul în prezent, deoarece majoritatea oamenilor din Irlanda nu au informații despre aceste mituri și legende. Prin urmare, poezia lui este plină de povestiri supranaturale și de basme pentru a restabili folclorul irlandez. A folosit simboluri și povestiri extrase din legendele celtice și din folclorul și mitologia irlandeză. Principala sursă a scrisului lui

Yeats a fost povestea vieții. El a considerat mitul ca un instrument expozițional care leagă lectura cu stratul imaginar. Fiind unul dintre cei mai mari scriitori ai folclorului irlandez în secolele al XIX-lea și al XX-lea, Yeats a fost interesat de basmele populare, așa cum le-a spus țărani; în plus, el a devenit obsedat de vechii eroi irlandezi.

Yeats i-a considerat pe țărani irlandezi drept materiale esențiale pentru a stabili o nouă conștiință a identității irlandeze prin transformarea poveștilor acestora în artă și prin înțelegerea ritmurilor dialectului anglo-irlandez. Yeats credea că lupta țăranilor pentru a deține terenul era ca și conflictul dintre naționaliști și alții care luptau pentru a obține independența Irlandei. El a crezut că există o relație strânsă între țărani irlandezi prin tradițiile și folclorul lor cu istoria irlandeză și cu epoca de aur. Era convins că țărani irlandezi aveau înțelepciunea datorită limbii și folclorului lor, precum și viața lor rurală simplă, și adunat multe povești supranaturale de la o mulțime de povestitori, precum și din ziare și reviste populare. Majoritatea poeziilor și pieselor sale au incluse povești și personaje ale folclorului irlandez pentru a introduce literatura irlandeză, în special mitologia, în literatura mondială. El a crezut că diverșii colecționari de folclor irlandez au un mare merit, în timp ce din punctul de vedere al altora fac o mare greșală. El a afirmat că au făcut literatura principală lor activitate, mai degrabă decât știința, transmitându-ne mai degrabă înțelepciunea țăranimii irlandeze, decât religia primitivă a poporului. Yeats stimulează sentimentele și emoțiile publicului său cititor prin folosirea legendelor și miturilor din folclorul irlandez pentru a-i face mândri de istoria lor și, în același timp, pentru a-i face conștienți de evenimentele din țara lor.

Capitolul 3: *Viziunea lui W.B. Yeats despre istorie* se referă la semnificația studierii istoriei în viața umană și la relația istoriei cu literatura, cultura și politica. Acesta conține o analiză detaliată a conceptului de istorie propus de W.B. Yeats și arată că istoria, pentru Yeats, este o repetiție ciclică. În *A Vision*, el a sugerat propria sa viziune asupra istoriei: un sistem personal unic de credință care implică o doctrină a reîncarnării în care toate tipurile de umanitate au fost stabilite într-un continuum și un ciclu continuu de mișcare. Se numește Roata Mare, cu douăzeci și opt de faze care corespund fazelor lunii. Filozofia sa de istorie este dezvăluită în poezii precum „A doua venire”, „Leda și lebăda”, „O viziune” și multe altele. Yeats a avut o contribuție semnificativă la glorificarea istoriei și legendelor naționale ale Irlandei.

De asemenea, analizăm modelul istoriei la Yeats. El și-a dezvoltat propriul model istoric pentru a-l face mai puțin liniar. Viziunea lui Yeats asupra istoriei timpurii a națiunii sale era foarte asemănătoare cu spirala și presupune acțiunea sorții. Deoarece era convins că lumea modernă se situează la un nivel inferior din punct de vedere estetic, Yeats nu putea accepta ideea unor progrese stricte. Prima lui viziune asupra istoriei, precum și în opiniile multora dintre gânditorii progresiști, a fost aceea a unui sfârșit șocant. El a presupus că, în viitor, răul va fi anulat și istoria se va sfârși. Pe scurt, Yeats a sugerat mântuirea în cicluri și transcendența întregii istorii. El a combinat, într-o teorie, sensul său de descendență cu posibilitatea progresului prin credință în spirala declinului inițial, dar și în progresul final.

Yeats a încorporat multe legende, în general, și legende grecești, în special, în multe dintre lucrările sale, pentru a-și susține experiența personală și pentru a-și dovedi viziunea istorică. Legende grecești și romane conțin referințe reprezentative la tradițiile europene și au o mare importanță în procesul de descriere. Yeats a folosit din ce în ce mai mult legende clasice în lucrările sale, de exemplu legenda Elenei din Troia, în care a găsit asemănări cu Maud Gonne și dragostea lui obsesivă față de ea.

De asemenea, demonstrăm cum Yeats a dezvoltat perspective despre istorie și destin și a creat propria sa metodă Sufi în poemul „A Vision” – în care spirala este unul dintre cele mai importante simboluri. Yeats descrie spiralele ca pe niște conuri care reușesc să forțeze drumul spre sau prin celălalt. Acești anticorpi reprezintă anticorpii din natura fiecărei persoane, a unei țări sau a unei perioade istorice. Fiecare prezență conține elemente ale anticorpilor, clasificați ca lunar și solar, sau subiectivi și obiectivi, morali și estetici și devin unul sau celălalt dominant în timp și spațiu. Prin acest sistem, trecutul poate fi evaluat și prezis în viitor. Yeats a reprezentat spiralele și mișcarea tuturor lucrurilor în poemul său „The Gyre”, și a prezis distrugerea timpului în toate prin mișcarea termică. El a explicat că nimic din această lume nu poate dura pentru totdeauna.

Unul dintre subiectele discutate în acest capitol este prezența conceptelor istorice în piesele lui Yeats. Piesele sale timpurii, în contextul lor social, istoric și critic, au aruncat o lumină asupra a ceea ce încerca Yeats să facă cu piesele în care se referă la preocupările sociale și naționale. În plus, a combinat în lucrările sale ulterioare teme naționale și istorice, deoarece a crezut că istoria este în esență un teatru și, într-un sens literal, ar putea fi egală cu performanța dramatică. În

piesele lui Yeats s-a bazat pe legendele irlandeze și pe teme istorice. A participat împreună cu scriitorii contemporani pentru a susține teatrul irlandez și identitatea națională irlandeză, în special prin piesele sale „Contesa Cathleen” și „Cathleen ni Houlihan”.

Capitolul 4: Noțiunile filosofice ale lui W. B. Yeats analizează critic noțiunile filosofice ale lui W.B. Yeats și aceste idei vor fi examinate în lumina unor sisteme filosofice renumite, ca acelea ale lui Platon, Hegel, Croce și altele asemenea. Acest capitol ilustrează importanța faptului că cunoștințele lui Yeats despre cultura greacă antică au fost îmbunătățite prin mai multe mijloace: prin educația sa formală, prin prietenii săi din Anglia și Irlanda și, în final, prin lectura proprie. Pentru că, pentru a înțelege poezia lui Yeats, trebuie să fim familiarizați cu lecturile sale și cu utilizarea textelor filosofice, religioase și magice care se bazează pe tradiții antice. Mulți critici și cercetători au remarcat interacțiunea lui Yeats cu istoria ideilor în detaliu, dar mai ales cu scopul de a explora sugestia și idei în poeziile și piesele lui, cu o atenție limitată asupra opiniilor sale despre filosofie ca subiect în sine. Acești cercetători au fost împărțiți în două orientări filosofice: primii credeau că Yeats era idealist, iar ceilalți îl considerau un realist.

Yeats a studiat în profunzime formele filosofice și culturale ale Asiei, în special Arabia, India, China și Japonia, le-a împrumutat și le-a încorporat în noile lui lucrări celtice. A scris piese, articole, povestiri și poezii cu teme, idei și imagini orientale intercalate cu teme celtice. Ca și restul scriitorilor Renașterii, Yeats era familiarizat cu mitul originilor feniciene și căuta să restabilească lanțul de comunicare culturală prin filosofie. În acest capitol mă refer la influența filozofiei orientale asupra lui Yeats, în special a filozofiei indiene prin Mohini Chatterjee, Rabindranat Tagore și Purohit Swami. În poemele „Indianul către iubirea lui”, „Anashuya și Vijaya” și „Indianul despre Dumnezeu”, putem vedea vechile tradiții indiene care au confirmat influența filozofilor indieni în consolidarea interesului poetului pentru vechile tradiții indiene și în intensificarea înclinației lui Yeats la romantism, precum și sprijinul mare pentru a-l inspira să scrie poezii care poartă o impresie indiană.

De asemenea, analizăm influența filozofiei arabe asupra lui Yeats, întărind afirmațiile noastre prin explicarea unor versuri din celebrele poezii „Darul lui Harun Al-Rashid” și „Solomon către Sheba”. Poezia „Darul lui Harun Al-Rashid” este inspirată dintr-o poveste din *O mie și una de nopți*. În această poezie, Yeats se descrie pe sine și pe soția lui George ca fiind Kusta Ben Luka

și soția sa. Al doilea poem reflectă starea de spirit a lui Yeats după căsătoria cu George. Solomon în poezie îl reprezintă pe Yeats însuși, iar Sheba este soția lui.

Am ajuns la concluzia că nu este surprinzător faptul că Yeats încearcă să convingă comunitatea să acceseze cunoștințele Sufi folosind materiale mai practice. El folosește moduri diferite de teosofie pentru a-și crea propriile opinii literare naționale. În timp ce folosește concepția metafizică a teosofiei asupra lumii pentru a furniza infrastructura pentru unele dintre cele mai vechi poezii și drame, Yeats aplică aceste metode în anchetă și argument pentru a descoperi tradiția literară metafizică, care include atât eroi literari în cultura irlandeză, cât și tradiție pe care Yeats însuși a proiectat-o. Această teorie îi oferă lui Yeats o metodologie pentru a protesta că atât Shelley, cât și Blake, de exemplu, fac parte din tradițiile literaturii și filozofiei pe care aceasta le cuprinde. Această teorie oferă, de asemenea, puterea pe care Yeats o poate invoca pentru incryptarea inevitabilității morale și politice în critica sa națională și literară.

Capitolul 5: *Modernismul în poezia lui W. B. Yeats* se ocupă de conceptele moderne ale lui Yeats în comparație cu cele ale lui T. S. Eliot. Yeats și Eliot au dominat prima jumătate a secolului al XX-lea. Există două faze în creația literară a lui Yeats. Poeziile scrise în prima fază au fost inspirate de Spenser, Shelley, Rossetti și, mai ales, de romantismul târziu victorian. A doua fază include poemele sale mistice și simbolice. Yeats, influențat de Blake, a realizat că abordarea metafizică este singura soluție pentru a modifica poezia pentru a ține pasul cu schimbările în timp. Yeats înserează în referințele lui personale la Blake, Shelley și Spenser, reflecții rezultate din studiile filosofice. De asemenea, subliniem gradul în care poezia lui Yeats a răspuns atât la romantism, cât și la modernitate. Motivația romantică a fost evidentă încă din stadiul incipient, dar odată cu dezvoltarea poeziei sale, modernitatea a început să intervină în scrierile sale literare. Odată cu schimbarea la față a culturii literare la începutul secolului al XX-lea, el a preluat unele dintre metodele și lucrările poezilor contemporani care au încercat o nouă poezie care să reflecte dezordinea din lume.

Ne ocupăm de poezia lui Yeats și Eliot, referindu-ne la mai multe teme, inclusiv vârsta, timpul, umanitatea, dragostea, psihologia, sfârșitul și crizele. Aceste teme, prezente în poeziile lui Yeats și Eliot, sunt deja considerate universale și influente pentru fiecare cititor și urmaș al acestor poeți bine-cunoscuți. Yeats și Eliot au beneficiat de toate aspectele vieții asociate cu esența umanității. Yeats și Eliot au scris poezii care definesc clar nevoile și dorințele timpului lor. Ei au

scris despre haosul social și politic, despre confuzia din viața umană și despre nevoia urgentă de ordine. Dar motivele pe care le-au asumat nu au fost diferite în problemele lumii, ceea ce a făcut clar faptul că au descris diferite probleme cu rezultate foarte diferite.

Acest capitol include un studiu comparativ al poeziilor „A doua venire” a lui W.B. Yeats și „The Hollow Men” de T.S. Eliot, deoarece am constatat că, pentru a obține o mai bună înțelegere a acestor doi poeți, este necesar să se facă referire la anumite fapte și medii care le-a influențat negativ sau pozitiv, precum și pentru a include elemente istorice similare care au un impact asupra poeziei lor. Pentru a înțelege modernismul lor, trebuie să studiem poeziile, piesele și povestirile scrise de ei în ceea ce privește contextele biologice, literare și istorice. Yeats a scris cu dorință și elocvență despre dezamăgirea personală, obsesia față de Irlanda și lipsa de încredere în credințele tradiționale despre artă, religie, imperiu, clasă socială și sex. Lucrarea sa reflectă în mod unic trecerea treptată de la estetica victoriană la modernismul lui Pound, Eliot și Joyce.

Am discutat, de asemenea, opiniile lui Yeats și Eliot despre umanitate. În viziunea lui Yeats, omenirea reprezintă atât victima, cât și beneficiarul unei serii de cicluri istorice inevitabile. El credea că presiunile distructive asupra civilizației au venit din afară. Yeats a continuat să abordeze această temă în multe dintre poeziile sale, în timp ce Eliot a simțit că sfârșitul iminent al lumii este rezultatul decăderii civilizației, ca o consecință directă a respingerii credinței anglicane de către omenire. Din moment ce viziunea lui Eliot se baza pe libertatea de alegere, omenirea a fost găsită că poartă răspunderea finală pentru mântuirea sau distrugerea ei. Eliot era diferit de Yeats prin modul în care descrie distrugerea interioară și spirituală.

Chapter 6: *Yeats și identitatea națională irlandeză* tratează modul în care Yeats a făcut din poezie un instrument de re-educare a poporului irlandez în direcția moștenirii culturale și ca o strategie pentru dezvoltarea naționalismului irlandez, precum și rolul jucat de poet în dezvoltarea naționalismului cultural. Analizăm măsura în care Yeats era preocupat de Irlanda și de identitatea ei. Într-o încercare de a celebra istoria și identitatea statului, Yeats a reinventat personajul ideal irlandez al trecutului istoric și mitologic, adăugându-i pe martirii contemporani – deși a făcut acest lucru cu reținere, datorită unor probleme apărute în poezia sa. Naționalismul său cultural este mai mult decât un naționalism literar specific care reflectă aspectul cultural național al țării sale. Concepția lui Yeats despre Irlanda presupune o literatură care strâns legată de țara sa. El îi sfătuiește pe naționaliști să renunțe la naționalismul politic pentru independența Irlandei. Yeats a

adoptat această decizie importantă după moartea lui Charles Stewart Parnell și a subliniat necesitatea ca naționaliștii să treacă de la politic la cultural în accepțiunea lor despre naționalism.

În acest capitol, discutăm și rolul influent al lui Yeats în crearea unui teatru național pentru Irlanda. El a vrut să construiască un alt fel de teatru care să reflecte valorile naționale irlandeze pe fundalul acordurilor imperialiste în teatrul englez. Aceste idei au contribuit la înființarea Societății Teatrelor Naționale. Yeats a fost adevăratul arhitect al renașterii literaturii irlandeze. Discuția este susținută de poezii și piese de teatru scrise de Yeats cu caracteristici naționale, cum ar fi poemele „În Irlanda în timpurile care vin” și „Paștele 1916”, sau „Cathleen Ni Houlihan”, o piesă națională considerată una dintre piesele cele mai patriotice ale lui Yeats scrisă în colaborare cu Lady Gregory.

În acest capitol, Yeats este abordat și din punctul de vedere al criticii postcoloniale care se îndreaptă spre fundații instabile. În general, opera lui Yeats a produs fost mult timp jena și dezbateri controversate din partea majorității criticilor. Când vine vorba de convingerile sale politice și de politică, nu poate fi negată o parte integrantă a vieții poetului, care joacă, de asemenea, un rol important în multe dintre scrierile lui, această dezbateri devenind tot mai intensă și mai complexă. Ca poet național important al Irlandei, Yeats a devenit martor al evoluțiilor postcoloniale din țara sa. Dezbateri asupra statutului colonial sau post-colonial al lui Yeats este adesea o parte integrantă a problemei mai largi a situației postcoloniale din Irlanda.

În loc de o concluzie: „*Under bare Ben Bukben's Head*” rotunjește discuția și menționează influența exercitată de prerafaeliți, precum și de romantismul, simbolismul și estetismul englez asupra poeziei lui Yeats și atracția poetului pe tot parcursul vieții față de supranatural (care include ființe și ordine eterne, cu influențe orientale, de teosofie și mai ales elemente de mitologie irlandeză). Este un aspect care, combinat cu căutarea autenticității irlandeze și implicarea sa în lupta pentru libertate, reflectă marele atașament pe care l-a simțit mereu pentru țara lui. La început, viziunea lui Yeats a fost influențată, în afară de curente literare, în principal de ideile lui Platon, Plotinus, Pater, Villiers de L'Isle Adam, Kabbalah, Buddhismul ocult, teosofia, esotericul și filosofia hindusă. Ulterior, conceptul dominant al filosofiei sale ar fi acela al totalității omului și a vieții. În poeziile lui, el simte constant o nostalgie pentru o altă lume, o lume în care coexistă Irlanda, peisajul, viața simplă a țăranilor, trecutul romantic, legendele și eroii mitologici: viața lui interioară, amintirile, pasiunea, visurile, căutarea lui către

împlinire și misticul – un spirit etern, ciclic și ascuns, care este în permanentă legătură cu toate manifestările, lumile și vremurile. De asemenea, comentăm simbolurile lui Yeats, care adaugă la celelalte numeroase aspecte care contribuie la originalitatea operei sale, cum ar fi impulsul singuratic al plăcerii, impulsul său vital, tristețea, dorința și pasiunea sa rămase cu el pe tot parcursul vieții. Mai mult decât atât, subliniem conceptul său că omul de acțiune este un artist, iar rolul artistului este analog cu cel al sfântului, pentru că ne dă ceva prețios, nu ca sfântul, renunțând la lume, dar care se scufundă în ea, chiar și în murdăria și groaza ei, precum și convingerea că arta poate modifica viziunea mondială asupra omului și, indirect, influențează acțiunile acestuia.